

testuje delegat Ministra Skarbu, przedkłada się Ministrowi Skarbu do decyzji.

§ 11. Dyrektor mennicy jest urzędnikiem państwowym w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164), inni zaś funkcjonariusze mennicy państwowej mogą być urzędnikami państwowymi lub kontraktowymi.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

396.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 23 maja 1925 r.

w sprawie sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na zasadzie art. 13, 48 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1. Prawo nadawania koncesyj na detaliczne sprzedaże wyrobów tytoniowych według obowiązujących zasad i norm przyznaje się władzom skarbowym II Instancji (izbom skarbowym, śląskiemu urzędowi wojewódzkiemu). Opróżnione natomiast przedsiębiorstwa hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych nadawać będzie nadal Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego, względnie upoważnione przez nią władze skarbowe II instancji.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego jest też uprawnioną do wyznaczania rejonów dla hurtowni tytoniowych, jak również do zwijania opróżnionych, a zbędnych hurtowni.

§ 2. Jedna osoba fizyczna lub prawna otrzymać może w zasadzie tylko jedną koncesję na sprzedaż wyrobów tytoniowych. Wyjątek stanowią domowe i czasowe sprzedaże wyrobów tytoniowych (§ 6 ust. I i II rozporządzenia z dnia 20 marca 1923 r.—Dz. U. R. P. № 42 poz. 285), które mogą być łączone z koncesjami innego rodzaju.

Na dalsze wyjątki zezwalać może Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego tylko odnośnie do spółdzielczych stowarzyszeń spożywczych.

§ 3. Karanie detalicznych sprzedawców wyrobów tytoniowych za naruszenie obowiązków sprzedawcy, o których jest mowa w ustępie końcowym art. 33 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409), stosownie do obowiązujących norm i przepisów przekazuje się władzom skarbowym I instancji (urzędowi skarbowym akcyz i monopolów, dyrekcjom okręgów skarbowych).

Instancją odwoławczą dla tych spraw są izby skarbowe (śląski urząd wojewódzki).

Prawo karania hurtowych sprzedawców wyrobów tytoniowych za powyższe przekroczenia służy wła-

dzom skarbowym II instancji, odwołania się w tych sprawach rozstrzyga Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

§ 4. Przepisy o obsadzeniu przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych oraz instrukcje dla hurtowych i detalicznych sprzedawców wyrobów tytoniowych wyda Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

397.

Rozporządzenie Ministrów: Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych

z dnia 20 maja 1925 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia z dn. 26-go czerwca 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. № 89, poz. 656) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 24 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 26 czerwca 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. № 61, poz. 611), otrzymuje brzmienie następujące:

„Każda osoba, jeżdżąca na rowerze po drogach publicznych, winna zaopatrzyć się w imienną kartę rowerową, wydawaną według załączonego wzoru: w województwach poznańskim i pomorskim przez miejscową władzę policyjną, a w innych województwach przez władze administracyjne I instancji, które w miastach mogą wydawanie tych kart powierzyć magistratom za ich zgodą.

Karty rowerowe mogą być wydawane na ustną prośbę, lecz przed ich wydaniem, a po stwierdzeniu tożsamości petenta, winien urząd, wydający kartę przekazać się, że proszący jest obznajmiony z przepisami ruchu na drogach publicznych, zawartymi w dziale III rozporządzenia z dn. 26 czerwca 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. № 61, poz. 611) i w dziale F. rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 6 lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 587).

Kartę powyższą winni używający rowerów na drogach publicznych mieć przy sobie i okazywać na każde żądanie zaprzysiężonej służby drogowej, organów policji państwowej i urzędów gminnych“.

§ 2. Urzędy wydające karty rowerowe obowiązane są prowadzić ich ścisłą ewidencję.

§ 3. Tytułem zwrotu kosztów, związanych z wydaniem kart rowerowych, winien otrzymujący ją uiścić opłatę w wysokości 1 zł.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Rybczyński*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

Załącznik do § 1 rozporządzenia
Min.: Rob. Publ. i Spr. Wewn. z dnia
20 maja 1925 r. poz. 397.

WZÓR KARTY ROWEROWEJ.

Wymiary 10 × 6 ctm. na twardym niebieskim papierze.

Województwo _____

Powiat _____

(Władza wydająca) _____

Karta rowerowa № _____

wydana _____, urodzonemu
w _____ dn. _____, zamieszkałemu
w _____ na prawo jazdy na rowerze po
drogach publicznych Rzeczypospolitej Polskiej.

M. P. (Podpis władzy)
(miejsce i data).

Ważna na rok 192 _____ przy jednoczesnem oka-
zaniu dowodu stwierdzającego tożsamość osoby.

(Na odwrocie)

Ważność karty prolongowano na rok 192 _____

M. P. (Podpis władzy)
(miejsce i data)

398.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 23 maja 1925 r.

o przyznaniu tegorocznej Międzynarodowej Wy-
stawie sztuk dekoracyjnych i przemysłu arty-
stycznego w Paryżu ulg w przedmiocie ochrony
wynałazków, wzorów i znaków towarowych.

Na podstawie art. 3 ust. 3, art. 82 ust. 3 i art.
115 ust. 2 ustawy z dnia 5 lutego 1924 r. o ochronie

wynałazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U.
R. P. № 31, poz. 306) zarządza się co następuje:

§ 1. Publikacja i jawne stosowanie wynalazku
lub wzoru, wystawionych na Międzynarodowej Wy-
stawie sztuk dekoracyjnych i przemysłu artystycznego
w Paryżu, nie będzie przeszkodą do uzyskania pa-
tentu lub zarejestrowania wzoru, o ile nastąpiły po
dacie wystawienia, zgłoszenie zaś wynalazku lub
wzoru w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Pol-
skiej nastąpiło przed upływem sześciu miesięcy od
daty wystawienia. Pod temi samymi warunkami nie
będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub zareje-
strowania wzoru i samo wystawienie wynalazku lub
wzoru na Międzynarodowej Wystawie sztuk deko-
racyjnych i przemysłu artystycznego w Paryżu, jak
również inne zgłoszenie, w Urzędzie Patentowym
Rzeczypospolitej Polskiej po dacie wystawienia do-
konane.

§ 2. Zgłoszenie w Urzędzie Patentowym Rze-
czypospolitej Polskiej znaku towarowego, umieszczo-
nego na towarze, wystawionym na Międzynarodowej
Wystawie sztuk dekoracyjnych i przemysłu arty-
stycznego w Paryżu, będzie korzystało z prawa pierwszeń-
stwa przez sześciomiesięczny okres czasu, rozpocz-
ynający się od daty wystawienia.

§ 3. Do zgłoszenia wynalazku, wzoru lub znaku
towarowego, wniesionego do Urzędu Patentowego
Rzeczypospolitej Polskiej z powołaniem się na ulgi
określone w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia;
winno być dołączone zaświadczenie Dyrekcji Między-
narodowej Wystawy sztuk dekoracyjnych i przemysłu
artystycznego w Paryżu, stwierdzające przedmiot
i datę wystawienia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie
z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *C. Klarner*

399.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 25 maja 1925 r.

o dyzlokacji sądów pokoju w powiatach: horo-
chowskim i łuckim w okręgu sądu okręgowego
w Łucku oraz w powiatach: dubieńskim, kosto-
polskim, krzemienieckim, rówieńskim i zdołbu-
nowskim w okręgu sądu okręgowego w Równem.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r.
w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. P. P. P. № 14,
poz. 170) i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia
19 stycznia 1922 r. w przedmiocie zmiany niektó-
rych przepisów, normujących organizację sądownictwa
i postępowanie sądowe cywilne w województwach: